

DISCURS D'ACCEPTACIÓ DE LA PRESIDÈNCIA

Fa tot just una setmana celebràvem els 87 anys de vida. El 26 d'abril de 1932 un grup d'estudiants es van aplegar amb l'objectiu de contribuir a que la Universitat esdevingués una peça fonamental en el camí de l'Alliberament Nacional de Catalunya i de crear un marc d'enquadrament on tots els estudiants que vulguessin, poguessin trobar un lloc des d'on treballar per una Universitat moderna, catalana i de qualitat. 87 anys després de la nostra fundació, després d'una guerra, de la il·legalització, dels anys de clandestinitat durant el franquisme, de la refundació i dels últims anys sota el règim del 78, continuem sense renunciar ni a una engruna dels nostres principis fundacionals.

El document ideològic que avui aprovem ho certifica. Assentarem de nou els valors essencials passats pel sedàs dels reptes i oportunitats que planteja el nostre segle. Donarem resposta a la difícil equació que representa l'encaix de la Cultura Catalana en un món globalitzat. Donarem resposta a la crisi del català, i la nostra força en defensar-lo es correspondrà al tamany de l'amenaça que representa tenir la llengua de la mare en perill d'extinció i condemnada a sobreviure sota les grapes d'un Estat forani. Hi donarem resposta. Com també donarem resposta a la decisió sobirana del poble de Catalunya de constituir-se en un estat independent. I ho farem mantenint intacte l'esperit fundacional.

Per fer tot això, i per fer-ho amb èxit, necessitem sumar els esforços que convinguin a totes les capes del país. Això vol dir en primer lloc créixer en l'àmbit universitari, engrandir els nuclis tradicionals, potenciar els que acaben d'aparèixer i establir-ne de nous en aquells indrets on encara no hi siguem. Però també vol dir donar a conèixer la nostra tasca dins i fora la Universitat, explicar les nostres accions i mobilitzacions allà on poguem, així com els principis que les omplen de contingut i ens vertebrun com a entitat. Vol dir teixir complicitats tant amb d'altres entitats de la nostra naturalesa com de la resta de la societat civil que comparteixen els nostres principis. Vol dir fins i tot teixir-les fora de les nostres fronteres.

L'únic recurs imprescindible per dur a terme aquest projecte és el capital humà, sou vosaltres. Quan provo de convèncer algú, amb més o menys èxit, d'entrar a les nostres files, sempre dic: quan sortiu d'aquí, no espereu trobar-vos cap cadira confortable, cap trampolí cap a una feina estable i ben retribuïda. I, malgrat això, els que estem aquí decidim que els principis i la tasca de la Federació són prou valuosos com per renunciar a comoditats i sacrificar una part considerable del nostre temps. Aquestes decisions, que cada un de nosaltres prenem i continuarem prenent a diari pel bé de la causa, tenen un valor incalculable.

Visca la Fnec i Visca Catalunya!

Ferran Vila i Riera

A Barcelona, 3 de maig de 2019